

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ Α.Ο.Κ.

Μετά τη δεκαετία του '50 και όπωσ ακούμε από τους μεγαλύτερους το χωριό μας γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη σαν κοινότητα (νερό, δρόμοι, πλατείες, εκκλησίες, σχολείο) καθώς υπήρχε και ένα μεγάλο ποσοστό νεολαίας.

Οι νέοι στην πλειοψηφία τους ακολουθούσαν το επάγγελμα των γονιών τους (κτηνοτροφία, γεωργία) ενώ λίγοι ήταν εκείνοι που είχαν την οικονομική δυνατότητα να μεταβούν σε κάποια πόλη, για να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Από άποψη αθλητικών δραστηριοτήτων δεν υπήρχε ούτε οργάνωση ούτε υποδομές. Η μοναδική αθλητική δραστηριότητα ήταν το παιχνίδι με μια μπάλα στις γειτονιές, στις πλατείες του χωριού ή στον προάυλιο χώρο του σχολείου.

Το ..... παραχωρήθηκε στην κοινότητα (μία έκταση ..... ατρεμμάτων) στη θέση Βαριτούρκα από το δημαρχείο ως προς την κάλυψη των αναγκών υποδομής της εκκλησίας. Με απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου ο παραχωρηθείς χώρος μετονομάστηκε σε "χώρος αθλητικών δραστηριοτήτων" της κοινότητας Κούμανη. Ακολούθησε καθαρισμός του χώρου έτσι ώστε να πηγαίνουν εκεί οι νέοι για μπάλα ή το δημοτικό σχολείο εκδρομή. Αργότερα έγινε μία στοιχειώδη οριοθέτηση του χώρου με μάντρα περιμετρικά. Στην πορεία ακούγονταν πολλά από κοινοτικούς άρχοντες, ότι έχουν δοθεί διάφορες χρηματοδοτήσεις, ώστε να γίνει η διαμόρφωση του χώρου. Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν να έχουν σήμερα στη διάθεσή τους τα παιδιά μας ένα υποτυπώδες γήπεδο μπάσκετ και βόλλευ.

Τα νέα παιδιά έβλεπαν τα γύρω χωριά να οργανώνουν ποδοσφαιρικές ομάδες και μια γενικότερη ανάπτυξη του αθλητισμού άρχισαν και εκείνα με τη σειρά τους να κάνουν τα δικά τους όνειρα. Οραματίζονταν ένα ικανοποιητικό γήπεδο δίπλα στο δάσος και αργότερα την ίδρυση της δικής τους ποδοσφαιρικής ομάδας με έδρα το χωριό, όπως ο Α.Ο. Πέρσαινας, ο Α.Ο. Λάλα και ο Α.Ο. Νεμούτας. Τα χρόνια περνούσαν και δεν φαινόταν να γίνεται κάτι αξιόλογο παρά μόνο υποσχέσεις, ενώ ταυτόχρονα οι νέοι εγκατέλειπαν το χωριό αναζητώντας μία καλύτερη ζωή στα αστικά κέντρα.

Η ιστορία μας έχει διδάξει από παλιά ότι όταν δεν υπάρχει βοήθεια από το κράτος να αναλαμβάνουμε ιδιωτική πρωτοβουλία. Έτσι το 2002 ο συγχωριανός μας Νιώτης Διονύσιος του Ιωάννου από την Αθήνα βάζει στόχο τη δημιουργία του Α.Ο. Κούμανη και την κατασκευή γηπέδου με τη συμμετοχή και τη στήριξη των τοπικών παραγόντων. Γνωρίζοντας ότι δεν θα υπήρχε οικονομική βοήθεια προσπάθησε να πείσει τους γονείς των παιδιών ότι η αθλητική αυτή ομάδα κάθε άλλο παρά χάσιμο χρόνου θα ήταν, αντιθέτως θα αποτελούσε μια αποτελεσματική σωματική και πνευματική δραστηριότητα. Έτσι έγινε πραγματικότητα το όνειρο των νέων και ιδρύθηκε το Αθλητικό Σωματείο Κούμανη, με έδρα το γήπεδο στο χωριό Λάλα.

Η ομάδα αγωνιζόταν στην Γ' ερασιτεχνική κατηγορία του νομού Ηλείας. Ήταν μία ευχάριστη νότα στο πέρασμά της από τη ζωή του χωριού. Τα παιδιά δένονταν μεταξύ τους και μιλούσαν με υπερηφάνεια για την ομάδα τους και το χωριό τους. Ανέπτυξαν πνεύμα συνεργασίας και ομαδικότητας. Είχαν ένα σημαντικό ενδιαφέρον στον ελεύθερο χρόνο τους και όχι μία απλή βόλτα σε κάποιο καφενείο του χωριού.

Στο χωριό όμως δεν δημιουργήθηκαν ευκαιρίες για νέες εργασίες εκτός από τις ήδη υπάρχουσες (αγροτικές εργασίες) και οι νέοι συνέχισαν να κατευθύνονται στα μεγάλα αστικά κέντρα αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον. Φτάνοντας το 2006 επειδή δεν υπήρχε επαρκής αριθμός παικτών και οικονομική στήριξη από τρίτους άρχισε να κλείνει ο κύκλος του Α.Ο.Κ. Παρά τις διαβεβαιώσεις της νομαρχίας και του δήμου μας καθώς και τις μεγάλες προσπάθειες της ομάδας και της Ε.Κ.Η δεν υπήρχε κανένα αποτέλεσμα στο θέμα του γηπέδου. Εδώ δεν κυριάρχησε το ομαδικό πνεύμα, ο ζήλος που έδειξαν οι νέοι, αλλά το ατομικό στοιχείο των μεγαλύτερων. Όλοι εμείς που αγωνιστήκαμε σα παίκτες οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Νιώτη Διανύσιο του Ιωάννου, ο οποίος προσέφερε χρήμα, κόπο, επιμονή,